

1Sygn. akt IV Ka 245/20

1.1 WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Prezes Maciej Strączyński

Protokolant: Aleksandra Goszczyńska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Iwony Katarzyny Tyll

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2020 r.

sprawy **P. A.**

oskarżonego z art. 180a kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego S.

z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt IV K 591/19

utrzymuje zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego i wymierza mu 300 (trzysta) złotych opłaty za to postępowanie.

M. S.

UZASADNIENIE WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 245/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		

Wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z 22 listopada 2019 r. sygn.. IV K 591/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# obrońca		
0.11.3. Granice zaskarżenia		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w części	# co do kary
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
0.11.4. Wnioski		
# zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy		

Nie przeprowadzano dowodów.		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	Naruszenie przepisów postępowania, a to art. 7 kpk poprzez dokonanie pobieżnej oceny materiału dowodowego i ustalenie, że oskarżony potrącił na przejściu dla pieszych wskazane osoby przy pominięciu, że do potrącenia doszło wyłącznie z winy pieszych, uznaniu, że wyrobienie prawa jazdy na (...) z pominięciem przepisów prawa polskiego wskazuje na znaczne nasilenie złej woli.	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd nie rozpoznawał sprawy o spowodowanie wypadku czy też o potrącenie pieszych, nie analizował, kto owo potrącenie spowodował, ani też – co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku – nie wywodził, że owo potrącenie pieszych nastąpiło z winy oskarżonego czy też że stanowi jakąkolwiek okoliczność obciążającą w sprawie. Potraktował kolizję z pieszymi, i słusznie, jak zdarzenie obojętne dla oceny winy oskarżonego, zatem stawianie jakiegokolwiek zarzutu w tym względzie jest bezprzedmiotowe.</p> <p>Natomiast co do drugiej części zarzutu, jest faktem, że oskarżony wyrobił sobie prawo jazdy na (...) wiedząc, że została</p>		

<p>co do niego wydana decyzja o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów w Polsce, a następnie tego prawa jazdy w Polsce używał, zatem istotnie miała tu miejsce z jego strony próba ominięcia polskiego prawa, nie pierwsza zresztą.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary i środka karnego w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty w powyższej części starały się zwalczyć rzekome istnienie jednej okoliczności obciążającej (potrącenia pieszych), która miała mieć wpływ na wymiar kary, a której to okoliczności w sprawie nie było, a także istnienie drugiej, rzeczywiście istniejącej okoliczności obciążającej: ta jednak w sprawie występowała i nie dawało to podstaw do zmiany ustaleń, które legły u podstaw wymiaru kary.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2</p>	<p>Rażącą niewspółmierność kary 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności oraz 2 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, a to niedostosowanie ich do właściwości i warunków osobistych oskarżonego, nienadaniu odpowiedniego znaczenia przyznaniu się oskarżonego do winy, nienadaniu odpowiedniego znaczenia, że</p>	<p># niezasadny</p>

	oskarżony jechał samochodem, aby kupić i szybko dostarczyć leki dla swojego dziecka i wymierzenie kary i środka karnego znacznie surowszych niż postulowane w trybie art. 335 kpk przez oskarżyciela (grzywna i 1 rok zakazu prowadzenia pojazdów).	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Kara orzeczona przez Sąd Rejonowy jest dostosowana do właściwości i warunków osobistych oskarżonego. W lutym 2016 r. P. A. został skazany na karę grzywny za identyczny czyn i kara ta nie wywarła skutku. Oskarżony miał ponad trzy lata na uregulowanie kwestii swoich uprawnień do prowadzenia pojazdów, co było możliwe (Sąd nie orzekł wówczas zakazu prowadzenia pojazdów), ale postanowił po prostu wyrok i obowiązujące przepisy nadal ignorować. Ten element też należy do właściwości osobistych oskarżonego. Stała praca, ustabilizowany tryb życia i rodzina to okoliczności, które sprzeciwiałyby się ukaraniu oskarżonego bezwzględna karą pozbawienia wolności, ale przecież takiej kary nie orzeczono.</p> <p>Przyznanie się oskarżonego do winy w niniejszej sprawie nie ma znaczenia kluczowego, jak w przypadku, gdy sprawca przyznaje się i dobrowolnie ujawnia okoliczności czynu, nieznanie organom ścigania. Oskarżony doskonale wiedział po zatrzymaniu go przez policję, że popełnienie przez niego przestępstwa zostanie łatwo wykazane, zatem w świetle faktu, że już raz za taki sam czyn, popełniony w tej samej sytuacji prawnej został</p>		

skazany, przyznał się do czynu oczywistego, którego wypierać się było nie sposób.

Okoliczność, że oskarżony jechał po lekarstwa dla dziecka, wynika tylko z jego oświadczenia i nie jest możliwa do sprawdzenia, zatem nie można jej traktować jako okoliczności łagodzącej. Tłumaczenie się chorobą dziecka i koniecznością udzielenia mu pomocy czy nabycia lekarstw jest bardzo częstym tłumaczeniem osób, które naruszają zakazy prowadzenia pojazdów lub prowadzą pojazdy w stanie nietrzeźwości, zatem trzeba byłoby ją uznawać prawie w każdej sprawie. Nie mając uprawnień do prowadzenia pojazdów, należy korzystać nawet w nagłych przypadkach z innej formy komunikacji, chociażby z taksówki, o którą jest łatwo.

Sąd natomiast nie jest związany wnioskiem oskarżyciela złożonym w trybie art. 335 kpk i może uznać, że wniosek ten nie odpowiada sytuacji w sprawie. W sprawie niniejszej Sąd miał rację, gdyż oskarżony swoim zachowaniem udowodnił, że kara grzywny nie jest w stanie skłonić go do zaprzestania łamania normy zawartej w art. 180a kk, zatem kary tej orzekać nie należało i Sąd Rejonowy słusznie sięgnął po sankcję w surowszej formie. Dotyczy to również zakazu prowadzenia pojazdów, gdyż skoro oskarżony narusza zakaz orzeczony administracyjnie (jako cofnięcie uprawnień), musi zostać ukarany zakazem sądowym, który ma wyższą rangę choćby z uwagi na karę, jaka może być orzeczona za jego naruszanie.

Wniosek

O zmianę wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary i środka karnego w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.	# niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec stwierdzenia, że żaden z argumentów, które miały uzasadniać złagodzenie kary, nie jest słuszny, a kara odpowiada czynowi i danym osobistym oskarżonego, nie było podstaw do uwzględnienia wniosku zawartego w apelacji.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Nie było.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
o.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
o.1Całość wyroku.		
Związłe o powodach utrzymania w mocy		
Wobec bezzasadności wszystkich postawionych wyrokowi zarzutów, które zresztą były tak ukierunkowane, że zmierzały też do zmiany ustaleń faktycznych (choć zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych wyrokowi		

nie postawiono) nie było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Orzeczona kara i środek karny są właściwe i uwzględniają zarówno okoliczności czynu, jak i przede wszystkim postawę oskarżonego, na którym trzeba wymusić przestrzeganie prawa.		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Nie było.		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Zdanie drugie	Kosztami procesu wraz z opłatą obciążono oskarżonego z uwagi na fakt, że wywiedziona na jego korzyść apelacja okazała się całkowicie bezzasadna (art. 636 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych).	
7. PODPIS		
SSO Maciej Strączyński		

ZAŁĄCZNIK DO UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o karze	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w części	# co do kary
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
0.11.4. Wnioski		
# zmiana		